

EY YAR**Talat ÜLKER**

Ömür cehenneminin zemheri ayındayım
Alevden buzlar sarktı saçaklarımdan ey yar
Belki menzile uzak belki çok yakındayım
Yorgun yollar asıldı bacaklarımdan ey yar

Ben ki düş avcısıydım vuruldum da vurdum da
Harfler birer mızraktı şiir adlı ordumda
Kutsuz ve tuğsuz kaldım şimdi gönül yurdumda
Rüzgâr da yüz çevirdi sancaklarımdan ey yar

Hangi ezgi taşısın artık benim türkümü
Kime anlatsam acep kim dinler ki öykümü
Belkilerle keşkeler işgal eder mülkümü
Beni kim kurtaracak “ancak”larımdan ey yar

İçimdeki dağları deldim yol yapamadım
Kâğıttan gemilerim battı sal yapamadım
Yandım hep Kerem gibi, odu gül yapamadım
Çölüm de bizar kaldı sıcaklarımdan ey yar

Sükûtun uçurumu yuttu gönlün sözünü
Korkunun kabuğunda can kaybetti özünü
Nerede saklayayım gayri aşkın közünü
Külüm tarumar oldu ocaklarımdan ey yar